

JABŁUSZKO

GAZETKA PARAFII JABŁONNA - GRUDZIEŃ 1996 - Nr 4 (17) Rok 5

BOŻONARODZENIOWA RADOŚĆ

Często jest tak, że w młodzińskich latach życia, wspomnienie świąt Narodzenia Pańskiego wzbudza najpiękniejsze uczucia, przywołuje niezwykle emocje, daje wrażenia, jakich nie przeżywa się w innych okolicznościach. Każde święta Narodzenia Pańskiego są szczególną okazją do wspólnego rodzinnego świętowania. Wiele razy spotykałem się z opinią, iż te święta są szczególnie rodzinne. Myślę, że jest tak dlatego, ponieważ wspominamy przyjście „na świat” Bożej Dzieciny, która - jak każde rodzące się dziecko - przynosi niepojętą radość.

Boże Dziecię Jezus przychodząc do nas, przynosi ze sobą miłość, pokój, spra-

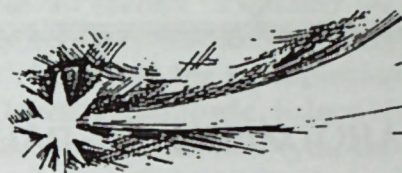
wiedliwość, wesele, wszystko to, co jest najlepsze i najpiękniejsze. Daje każdemu człowiekowi nadzieję i otuchę do życia. To budzące się życie, staje się inspiracją dla każdego innego. Jest bowiem tym łączącym węzłem Boga z człowiekiem i ludzi między sobą.

Czas świąt jest tak radosny, że zapomina się o wszystkich bólach i waśniach. Tym samym staje się okazją do poczynienia postanowień bycia lepszym na przyszłość. Bo przecież, jak przed tym rodzącym się dzieckiem, niewinnym i bezbronnym, pełnym jednak

(dokończenie na str. 2)

"Słowo ciałem się stało
i zamieszkało między nami..."

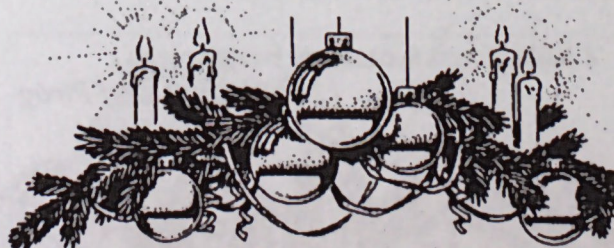
RADOŚCI, POKOJU I NADZIEI,
PŁYNĄCYCH Z TAJEMNICY
BOŻEGO NARODZENIA
CZYTELNIKOM I PARAFIANOM
życzy
REDAKCJA "JABŁUSZKA"

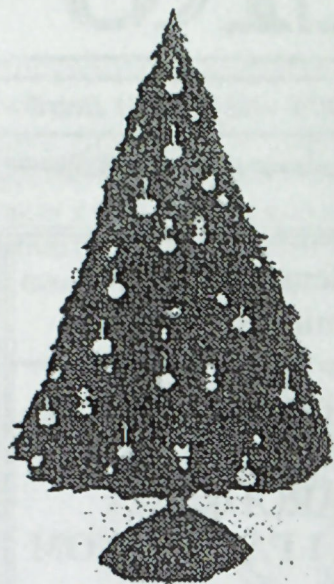
Witajże, Dzieciątko z Panny narodzone,
W ubogim żłóbeczku na sianie złożone:
Witaj, Królu Nieba, Boże nieskończony.
Zawitaj, nasz Zbawco niezwyciężony.

Chwałą go dzisiaj wszyscy niebescy Duchowie,
Sławią pod niebiosami święci Aniołowie;
Bo Jezus maleńki, Jezus ukochany,
Z nieba na świat zstąpił ludziom pożądany.

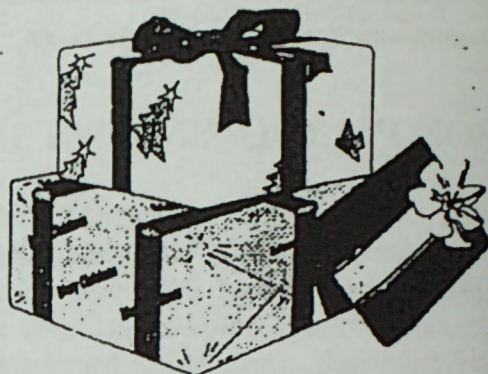
Chwałę mu oddają prości pastuszkowie
I dary składają ze wschodu Królowie,
Chwalmy i my Dziecię, Jezusa małego,
Dziś z Panny Przeczystej nam narodzonego.

OTWÓRZMY NASZE DRZWI... SERC I DOMÓW

Zbliżają się radosne Święta Bożego Narodzenia. Czas radości, odpoczynku, spokoju. Także czas odwiedzin, spotkań rodzinnych, milej, serdeczej rozmowy, gościnności i wspomnień. Piękny to i idealny obraz świąt. Ile rodzin będzie przeżywało te święta tak radośnie? Nikt nie policzy, ilu będzie samotnych, smutnych, cierpiących i może nawet głodnych. Wśród nich może będą nasi najbliżsi. Co wtedy będzie oznaczało tradycyjnie postawione, dodatkowe nakrycie na wigilijnym stole czekające na niespodziewanego gościa, gdy może za ścianą, ojciec, matka lub sąsiad, samotnie spędzać będą ten uroczysty wigilijny wieczór. O ileż łatwiej wyciągnąć rękę do biedniejszego i powiedzieć "prosimy do nas", niż jemu zapukać do drzwi i prosić "przyjmijcie". Gdy potrafimy w tym dniu otworzyć nasze serca dla bliźnich, o ileż radośniej będą brzmiały słowa kolędy "Wśród nocnej ciszy".

BOŻONARODZENIOWA RADOŚĆ

(dokończenie ze str. 1)

nadziei na dobre „jutro”, tak też przed każdym człowiekiem, otwiera się perspektywa lepszego życia. Nadarza się więc szansa przedłużenia i utrwalenia owej radości. Ale trzeba tego pragnąć, jak pragnie się potomka w każdej nowej rodzinie. A później trzeba się o to wszystko troszczyć, jak rodzice troszczą się o swoje dzieci, poświęcając im całe swoje życie. Narodzenie Chrystusa przypomina nam o tym i przemienia nasze życie. Napelnia je nowym światłem. Jezus kruszy najtwardsze skały i przelamuje największe lody, jakie dzielą ludzi między sobą. Poskramia pychę i usuwa z życia egoizm.

W tę rocznicę urodzin Jezusa, nie zapomnijmy też naszemu najlepszemu i najwspanialszemu Solenizantowi ofiarować jakiś dar, który Go uraduje. Czy to będzie pojecanie w rodzinie, z moim sąsiadem, sąsiadką, może kimś innym, czy też pomoc osobie samotnej, może zaproszenie jej na wspólną Wigilię, na święta, inny dobry uczynek, postanowienie. Coś, co pozwoli nam i innym poczuć się lepiej. I nie zapomnijmy Kochani o najważniejszym, że święta bez Jezusa byłyby jak imieniny bez solenizanta.

Z najlepszymi życzeniami świątecznymi

Diakon Józef Piróg

GWIAZDKA NADZIEI

WIECZÓR WIGILIJNY

Uroczystość Bożego Narodzenia poprzedza Wigilia, czyli uroczyście i religijnie obchodzony wieczór przedświąteczny. Wigilia przed Bożym Narodzeniem należy do szczególnie uroczyście obchodzonych.

Tego dnia obowiązuje post jakościowy, ale w wielu rodzinach zachowuje się post ścisły. W naszej polskiej tradycji posiada ona charakter wybitnie rodzinny. Pierwsza połowa dnia zazwyczaj jest przeznaczona na kończenie porządków i gotowanie. Po południu zaczyna dominować nastrój świąteczny, któremu sprzyja ubieranie choinki i nakrywanie stołu. Wszystkie absorbujące domowników czynności są uświęcone tym, że ich celem jest uczczenie rodzin Zbawiciela.

Radosnym akcentem jest bogato ustrojona choinka. Zawieszane na niej ozdoby wyrażają ludzką radość i przypominają udzielane przez Boga dary. Symbol ubranego drzewka datuje się w naszej obyczajowości od XVII w.

Obok choinki umieszcza się żłóbek z figurką Dzieciątka. Na stole przygotowanym do wieczerzy centralne miejsce zajmuje położony na sianie oplatek. Przyniesiony z parafialnego kościoła jest znakiem wzajemnej miłości i pojednania. Przypomina także łączącą nas z innymi ludźmi wspólnotę wiary.

Bardzo pięknym i pouczającym zwyczajem jest stawianie na wigilijnym stole jednego naczynia więcej. W naszych warunkach na pewno nie zastuka do drzwi zagubiony wędrowiec, ale ma ono budzić świadomość o gotowości śpieszenia bliźnim z życzliwą pomocą. Przypomina również zmarłych członków rodziny, albo tych z którymi nie możemy wspólnie świętować.

Kiedy na niebie ukazą się pierwsze gwiazdy, cała rodzina odświętnie ubrana gromadzi się wokół stołu, a ojciec lub matka rozpoczynają znakiem krzyża i odczytaniem Ewangelii (Łk 2, 1-14).

Słowa Ewangelii według św. Łukasza

"W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządczą Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego Syna, owinięła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie. W tej samej okolicy przebywali w polu

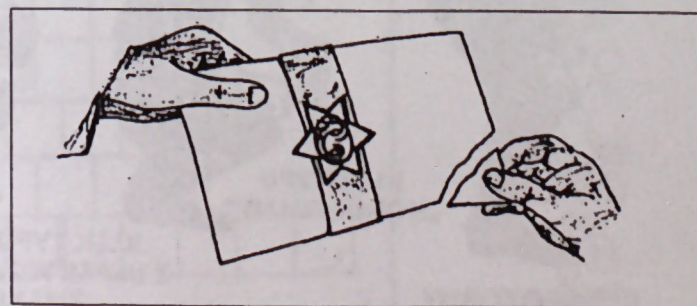
pasterze i trzymali straż nocną nad swoją trzodą. Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwala Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz anioł rzekł do nich: "Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu. Dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz Pan. A to będzie znakiem dla was: znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie". I przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: "Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania". Gdy aniołowie odeszli od nich do nieba, pasterze mówili wzajemnie do siebie: "Pójdźmy do Betlejem i zobaczymy, co się tam zdarzyło i o czym nam Pan oznajmił". Udali się też z pośpiechem i znaleźli Maryję, Józefa i Niemowlę, leżące w żłobie. Gdy Je ujrzeli, opowiedzieli o tym, co im zostało objawione o tym Dziecięciu. A wszyscy, którzy to słyszeli, dziwili się temu, co im pasterze opowiadali. Lecz Maryja zachowywała zachowywała te wszystkie sprawy i rozważała je w swoim sercu. A pasterze wrócili, wielbiąc i wysławiając Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli, jak im to było powiedziane".

Po odczytaniu słów Pisma Świętego można odmówić modlitwę:

Kochani, w ten wigilijny wieczór, gdy wspominamy narodzenie Chrystusa, który zjawił się w ludzkiej rodzinie, módlmy się, aby nasza rodzina była podobną do Świętej Rodziny z Nazaretu. Prośmy Boga o miłość wśród ludzi, o pokój na świecie, o pomyślność dla naszej rodziny, sąsiadów i znajomych, o pocieszenie tych, którzy dzisiaj są smutni.

Ojciec nasz...

Po zakończeniu modlitwy śpiewa się kolędę (np. Bóg się rodzi), a następnie wszyscy składają sobie życzenia przelamując się oplatkiem. Ponieważ Wigilia ma charakter domowego nabożeństwa, nie wypada podawać na stół alkoholu.

DODATEK DLA DZIECI

Drogie Dzieci!

Jak widzicie, kolejny raz wydajemy Dodatek dla Was. Chcielibyśmy, abyście i Wy mieli swoją częśćkę w naszej gazetce parafialnej. Dlatego na początek ogłaszamy wielki konkurs na tytuł dla Waszej gazetki. Nie bójcie się ruszyć szarych komórek. W ferie świąteczne będziecie mieli wiele czasu. Między zjedzeniem kawałka kielbasy świątecznej a tortem, pomysły są najlepszel

ilość propozycji jest nieograniczona. Dla autorów najlepszych propozycji czekają liczne nagrody. Propozycje tytułu składamy do 20 stycznia księdzu, katechetkom lub do skrzynki w kościele.

Jednocześnie zapraszamy do redagowania gazetki. Mogą to być wasze wiersze, rysunki, dowcipy, opowiadania, zabawne historie (także te szkolne). Można korzystać z konsultacji katechetek.

JAK KLĘKAĆ ?

Kłęknięcie w kościele jest sprawą niełatwą. Każdy próbuje to robić po swojemu. Poniżej zamieszczamy katalog najbardziej typowych sposobów klęknięcia.

KU POKRZEPIENIU SERC

- Jaki prezent chcielibyście dostać pod choinkę? - pytają rodziców Marysia i Zbyszek.

- Dwoje naprawdę grzecznych dzieci - odpowiada uśmiechając się matka.

- Wspaniale! - wołają zgodnie dzieci. - To będzie nas czworo!

#####

Lekcja geografii. W klasie panuje idealna cisza. Nagle gdzieś w kącie zaskrzypiało krzesło. Nauczycielka podnosi oczy znad dziennika:

- Kto sie tam kręci?

- Ziemia - odpowiada jeden z uczniów.

- Kto to powiedział? - pyta zdenerwowana.

- Kopernik!...

#####

- Co było dzisiaj w szkole na obiad? - pyta mama synka.

- Zupa.

- Jaka?

- Owocowa?

- A z czego?

- Z garnka.

#####

Rozmowa między nauczycielką a uczniem.

- Jasiu, podejdź do tablicy.

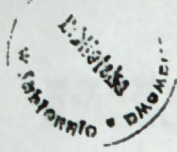
- Teraz nie mogę.

- Dlaczego nie możesz?

- Bo teraz się modłę.

- A dlaczego się modlisz?

- Żeby pani nie zawołała mnie do tablicy.

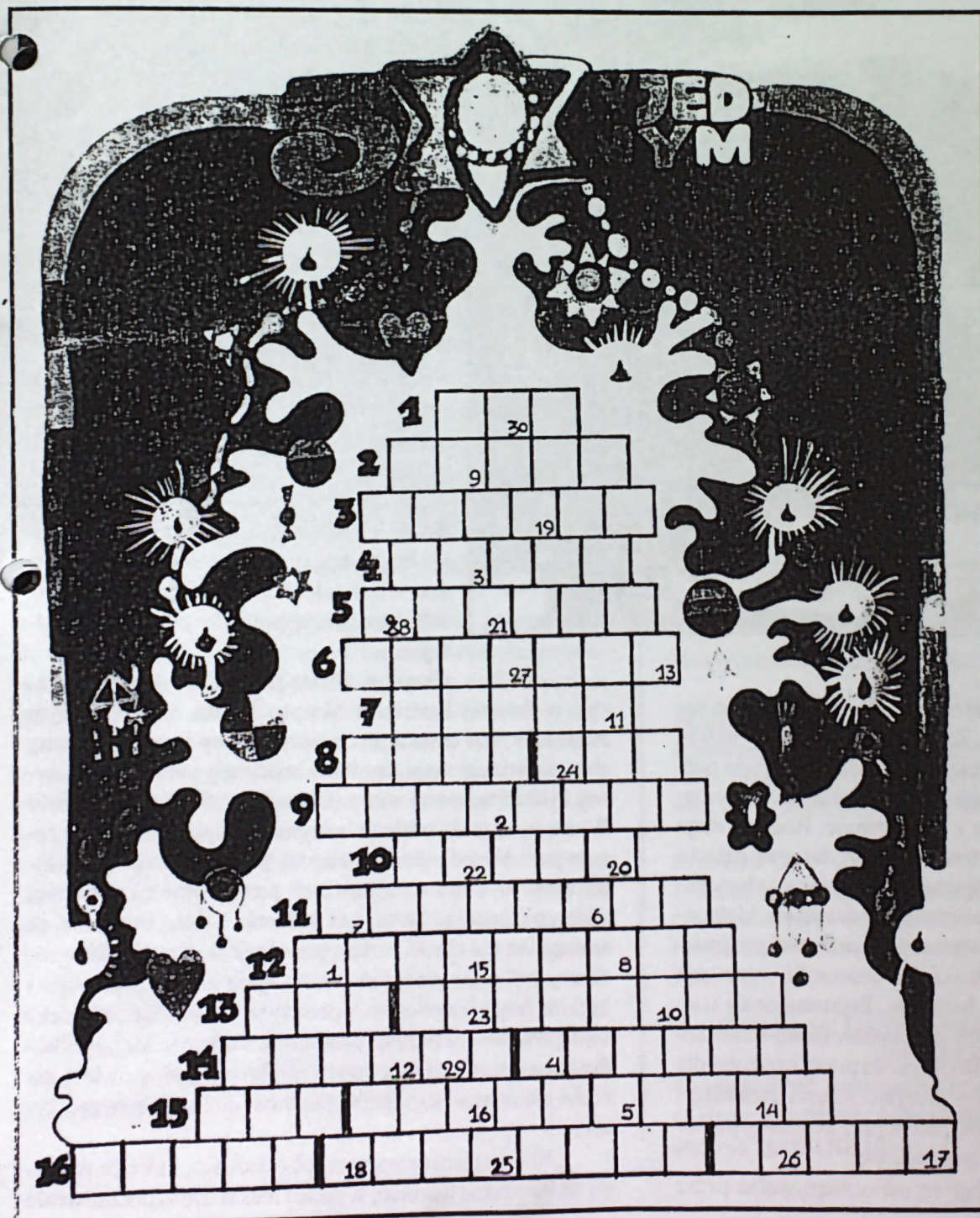
KRZYŻÓWKA DLA DZIECI

Właściwe odpowiedzi wpisz poziomo w odpowiednie miejsca diagramu. Hasło utworzą litery z pól ponumerowanych, ułożonych w oznaczonej kolejności.

- 1) Inaczej mędrzec przybył do Betlejem
- 2) król, który wydał rozkaz zabicia dzieci w Betlejem
- 3) cesarz rzymski - panował w czasie narodzin Jezusa
- 4) król z którego rodu pochodził Jezus
- 5) zawód, który wykonywał św. Józef
- 6) autor jednej z Ewangelii
- 7) kraina w której leży Betlejem

- 8) ile czasu Maryja i Józef szukali 12-letniego Jezusa
- 9) krewna, którą odwiedziła Maryja
- 10) kraj do którego uciekła Święta Rodzina
- 11) powróciła tam Święta Rodzina z ucieczki
- 12) Mesjasz inaczej
- 13) nauczał tam św. Jan Chrzciciel
- 14) ojczyzna Trzech Króli
- 15) jego odzieniem była wielbłądzia skóra
- 16) dary złożone przez Trzech Króli

Rozwiązanie krzyżówki - tylko hasło - należy złożyć w zakrystii do dnia 12 stycznia 1997 r. Losowanie nagród odbędzie się w niedzielę 19 stycznia po Mszy św. o godz. 9.00.

RODZINA - DOMOWYM KOŚCIOŁEM

W rodzinie dojrzała miłość małżeńska usposabia małżonków do głębszych i otwartych spojrzeń na innych ludzi, promieniuje i wywołuje żywe pragnienie, aby wszystkie małżeństwa były szczęśliwe i trwałe, aby osiągnęły stan miłości dojrzałej. Taka miłość nie jest zagrożona w swej trwałości nawet przez śmierć, bo nawet wtedy nie ulegnie zniszczeniu, trwać będzie w poczuciu duchowej więzi, wiecznie. „Wody nie zdołają ugasić miłości, nie zatopią jej rzeki” - mówi autor Pieśni nad pieśniami. Do końca życia zach-

samych małżonków, czasem może pomóc osoba z zewnątrz, mądra i odpowiedzialna. Podstawowym środkiem we wszystkich trudnościach jest modlitwa i życie sakramentalne.

Zgoda, przez którą małżonkowie oddają się sobie i przyjmują wzajemnie, zostaje przypieczętowana przez samego Boga. Z ich przymierza „powstaje z woli Bożej instytucja trwała także wobec społeczeństwa. Przymierze małżonków zostaje włączone w przymierze Boga z ludźmi”. Trzeba mieć zawsze wzór miłości w rodzinie Bożej. Maryja

była wierną Bogu. Podobnie i św. Józef był wierny Bogu. Oboje zajęci byli wychowaniem Jezusa - Syna Boga. Miłość małżeńska ze swej natury wymaga od małżonków nienaruszalnej wierności. Wypluwa to wzajemnego daru, jaki składają sobie małżonkowie. „To głębokie zjednoczenie będące wzajemnym oddaniem się sobie dwóch osób, jak również dobro dzieci, wymaga pełnej wierności małżonków i nieprzerwanej jedności ich współżycia” - informuje konstytucja *Gaudium et spes*. Związanie się na całe życie z drugim człowiekiem może wydawać się trudne, a nawet niemożliwe.

Tym ważniejsze jest głoszenie Dobrej Nowiny, że Bóg nas kocha miłością trwałą i nieodwołalną, że małżonkowie mają udział w tej miłości, że Bóg ich prowadzi i podtrzymuje oraz że przez swoją wierność mogą oni być świadkami wiernej miłości Boga. Małżonkowie, którzy za pomocą łaski Bożej dają to świadectwo, często w bardzo trudnych warunkach, zasługują na wdzięczność i wsparcie wspólnoty eklezjalnej.

Chrystus chciał przyjść na świat i wzrastać w Świętej Rodzinie Maryi i Józefa. W dzisiejszym świecie, który często jest nieprzychylny wierze, rodziny chrześcijańskie mają ogromne znaczenie jako ogniska żywej i promieniującej wiary. Dlatego też Sobór Watykański II, nawiązując do tradycji, nazywa rodzinę „Kościołem domowym”. W rodzinie rodzice przy pomocy słowa i przykładu winni być dla dzieci swoich pierwszymi zwiastunami wiary, pielęgnując „właściwe każdemu z nich powołanie, ze szczególną zaś troskliwością powołanie duchowne. Dom rodzinny jest więc pierwszą szkołą życia chrześcijańskiego i „szkołą bogatszego człowieczeństwa”. W nim dziecko uczy się wytrwałości i radości pracy, miłości braterskiej, wielodusznego przebaczenia, nawet wielokrotnego, a zwłaszcza oddawania czci Bogu przez modlitwę i ofiarę ze swego życia.

Należy jeszcze wspomnieć o osobach, które ze względu na konkretne warunki, w jakich muszą żyć - chociaż wcale

wuje „skrzydła orla”. Zawarcie związku małżeńskiego nakłada na nich wiele zadań. Zadanie wychowawcze należy zasadniczo i na pierwszym miejscu do rodziny. Funkcja państwa ma charakter pomocniczy. Jego rolą jest zabezpieczenie, ochrona, wspomaganie i uzupełnianie. Rodzice mają prawo wyboru szkoły do której będą posyłać swe dzieci i prawo do tworzenia oraz wspierania ośrodków wychowawczych zgodnie ze swymi własnymi przekonaniem. Małżonkowie powinni również zabezpieczyć mieszkanie, pożywiecie i ubiór dla własnych dzieci. Te obowiązki wymagają dużego wysiłku, a czasem i heroizmu. Pojawiające się wielorakie trudności to okazja dla małżonków okazywania sobie pomocy i zrozumienia. To okazja do pracy nad sobą dla ubogacenia siebie i duchowego rozwoju. Często uzewnętrzniają się w tym czasie słabości, które przy życzliwej pomocy drugiej osoby mogą być pokonywane.

W sytuacji, która wydaje się nierozwiązywalna przez

WIGILIJNA ŚWIECA

Święta Bożego Narodzenia budzą w nas dobro, życzliwość, miłość, otwierają na potrzeby bliźnich.

Przypomina nam o tym świeca Caritas, która może stać również i na Twoim wigilijnym stole

tego nie chciały - są szczególnie bliskie Sercu Jezusa, a zatem zasługują na specjalną miłość i troskę Kościoła, a zwłaszcza duszpasterzy. Dotyczy to dużej liczby osób żyjących samotnie. Wiele z nich pozostaje bez ludzkiej rodziny, często z powodu ubóstwa. Są wśród nich tacy, którzy przeżywają swoją sytuację w duchu Błogosławieństw, wzorowo służąc Bogu i bliźniemu. Trzeba przed nimi wszystkimi otworzyć drzwi domów rodzinnych, "Kościołów domowych" i wielkiej rodziny, jaką jest Kościół. "Nikt nie jest pozbawiony rodziny na tym świecie: Kościół jest domem i rodziną dla wszystkich, a szczególnie dla "utrudzonych i obciążonych".

Małżonkowie w Kościele domowym - przy zachowaniu swoich odrębności - czują się rzeczywiście jednością wobec wielu innych i Boga. Poczucie odpowiedzialności za siebie, współmałżonka i dzieci - nie tylko w wymiarze zdrowia psychicznego, ale za życie duchowe - często wyrażają w modlitwie, w głębszej i trwalszej łączności z Bogiem.

Aleksandra Kaczor

Z ŻYCIA PARAFII

*** W sobotę 16 listopada zakończyliśmy prace przy kościele.

*** W niedzielę 1 grudnia po Mszy św. o godz. 11.00 przybył do naszej parafii św. Mikołaj, który dzieciom wręczył prezenty.

*** W dniach od 20 - 22 grudnia odbyły się parafialne rekolekcje adwentowe, które prowadził ks. Tomasz Maj z Lublina.

*** W ramach akcji Caritas Polskiej "Wigilijne dzieło pomocy dzieciom" w naszej parafii zostało sprzedanych 190 świec na wigilijny stół.

NOWI PARAFIANIE

Od maja przez chrzest do naszej wspólnoty parafialnej została włączona: Agnieszka Ewa SĘDLAK.

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

DOBRY JEZU A NASZ PANIE...

Po wieczną nagrodę do Pana odeszli:

+ Barbara SALEK - l. 67; + Genowefa KLIMEK - l. 81; + Czesława SZYMAŃSKA - l. 81; + Stanisław BRYDA - l. 59.

... DAJ IM WIECZNE SPOCZYWANIE

Rozwiązanie krzyżówki nr 15

POZIOMO:

1) nietoperz, 6) patos, 9) nagroda, 10) zapłata, 11) tango, 12) ordynator, 13) planty, 14) szatan, 16) arkana, 18) ustnik, 22) maria-wita, 26) stygmat, 27) dziecko, 28) Akaba, 29) katecheza.

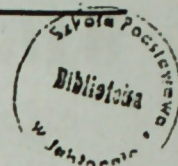
PIONOWO:

1) nonet, 2) Eugenia, 3) owocostan, 4) etanol, 5) zrzęda, 6) Pepin, 7) traktat, 8) Szfranek, 13) psalmista, 15) zesłaniec, 17) Korsyka, 19) naręczce, 20) wiatyk, 21) mandat, 23) armia, 25) stora.

HASŁO: "W LISTOPADZIE MODLIMY SIĘ ZA ZMARŁYCH"

Za prawidłowe rozwiązanie krzyżówki i odgadnięcie hasła nagrody książkowe wylosowali: Wiesława BOGUSZ i Henryk BARANKIEWICZ - oboje z Jabłonnej.

"EUCHARYSTIA I WOLNOŚĆ"

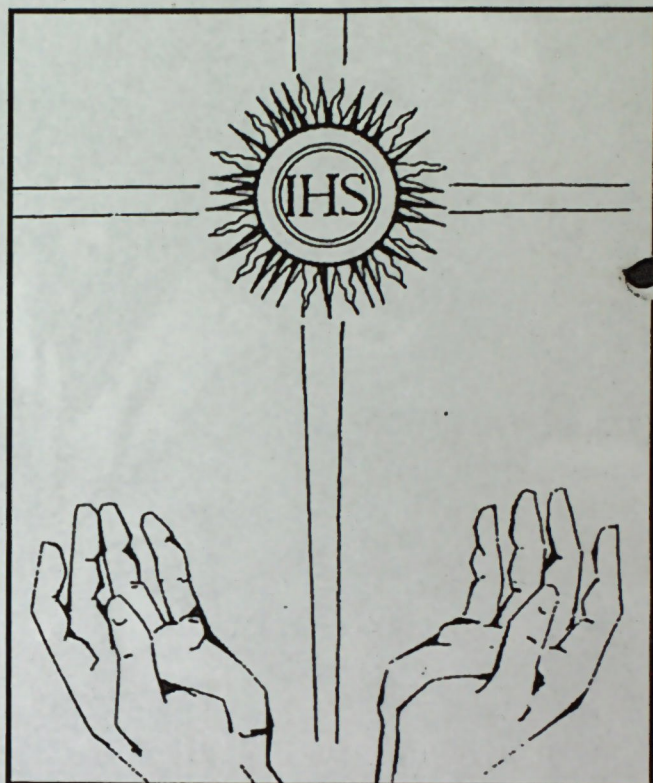
Kongresy eucharystyczne organizowane są w celu ożywienia i pogłębienia wiary w prawdziwą obecność Jezusa Chrystusa w Najświętszym Sakramencie. Mają charakter masowy. Tajemnica Eucharystii i jej związki z życiem ludzkim zgłębia się na wykładach, seminariach, dyskusjach i w czasie adoracji Najświętszego Sakramentu.

W roku 1997 w dniach od 25 maja do 1 czerwca taki kongres odbędzie się z udziałem Ojca św. Jana Pawła II we Wrocławiu. "W historycznym mieście Wrocławia - powiedział Ojciec św. - w samym sercu Europy - tej Europy, która dla dobra całej ludzkości musi zachować lub odnaleźć swoje chrześcijańskie korzenie. W tym mieście, którego bramy są otwarte ku Wschodowi i które ma bardzo wyraźny charakter ekumeniczny, Kongres będzie musiał sobie zadać pytanie, w jaki sposób chrześcijanie mają wyzwolić się od wszystkiego, co nie pozwala zgromadzić się razem wokół Eucharystii.

Tematem 46 Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego we Wrocławiu jest Eucharystia i wolność. "Eucharystia w naszym stuleciu - mówi Ojciec Św. - podobnie jak w pierwszych wiekach Kościoła, była chlebem wolności, wiatykiem odwagi i męczeństwa. Jej celebrowanie w katakumbach pierwszych wieków tworzyła przestrzeń wiary i

nadziei, w które hartowali się pierwsi męczennicy: dając świadectwo własnym życiem, a także często płacąc ceną śmierci, ukazali oni wzniosłą wartość ludzkiej godności i posłuszeństwa prawu Bożemu. Ku wolności wyswobodził nas Chrystus. A zatem trwajcie w niej

nie poddawajcie się na nowo pod jarzmo niewoli!" Prawdziwą wolność można zrealizować we wspólnocie z Bogiem. Sprawowanie Eucharystii jest właśnie spotkaniem się w Bogiem, spotkaniem z Jezusem Chrystusem

opr. ks. Józef

GAZETKĘ OPRACOWALI:

ks. Józef LUKASZ, Beata JANUSZEK, Aleksandra BERBEC, Zenobia KSIAŻEK, dn Józef PIRÓG
Adres Redakcji:
PARAFIA WNIĘBOWSTĄPIENIA PAŃSKIEGO,
23-114 JABŁONNA LUB.